Spěvník

Lukas

Amazonka	. 3
Bláznova ukolébavka	. 5
Blues Folsomské věznice	
Čekej, malá Gréto	
Co jsem měl dnes k obědu	
Hejno vran	
Hudsonský šífy	
Jarní tání	
Když náš táta hrál	
Marnivá sestřenice	
Mávej	. 16
Nebe na zemi	
Opijem se	
Píseň, co mě učil listopad	
Polední Jumbo Jet	
Rovnou	
Slavíci z Madridu	
Slepic pírka	
Svíťá	
To ta Heľpa	
Už to nenapravím	
Včelín [']	
Za svou pravdou stát	

Amazonka

Hop Trop

Capo 2

G

1. Byly krásný naše plány,

Hmi Bmi Ami

byla jsi můj celej svět,

čas je vzal a nechal rány,

Ami D Dsus4 D

starší jsme jen o pár let.

 Tenkrát byly děti malý, ale život utíká, už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

D D7 (

R1. Nebe modrý zrcadlí se

E E7 Ami

v řece, která všechno ví,

G

stejnou barvu jako měly

Ami D Dsus4 D

tvoje oči džínový.

- Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl, "Amazonka" říkávali, a já hrdě přisvědčil.
- Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.

R1.

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela vadil možná trampskej šátek, nosit dáls' ho nechtěla.

D D7 G

R2. Teď jsi víla z paneláku,

E E7 Ami samá dečka, samej krám,

G

já si přál jen, abys byla

Ami D Dsus4 D

pořád stejná, přísahám,

pořád stejná, přísa-hám.

Bláznova ukolébavka

Pavel Dydovič

R.

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí, kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí, já znám její zášť, tak vyhledej skrýš, zas má bílej plášť a v okně je mříž. R. Máš, má ovečko, dávno spát, a můžeš hřát, ty mě můžeš hřát, vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát, jestli ty v mých představách už mizíš. 2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou, zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou, proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám, když tebe mám rád, když tebe tu mám.

Blues Folsomské věznice

Greenhorns

C

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,

C7

a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,

F C ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí

G7 C a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

- 2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér, a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér, pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap all right a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
- 3. Ale udělat banku, to není žádnej žert, sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít jsem jak čert, místo jako kočka já utíkám jak slon, takže za chvíli mě veze policejní anton.
- 4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus, proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues. pravdu měla máma, radila: "Nechoď s tou holkou!", a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Čekej, malá Gréto

Žalman

G A7

1. Jak dlouho nám to ještě, hoši, vydrží,

až prázdnej vagón ve stanici nám nezastaví,

Δ7

myšlenky na burze jednou samy podraží,

C7 Ami7 D7 GG7

směnky dálek zapadnou do pražců a do kolejí.

C7 G

R. Jako tenkrát čekej na zápraží, malá Gréto,

C/ G

jako tenkrát pára zpívá vlakový blues,

jako tenkrát vracíme se k jihu, kde je léto,

C7 G Emi

a neplač, Gréto, vracíme se dolů k nám,

A7 D7 G

kde voní starý lípy a tymián.

 Potkali jsme slunce, jak ve stoce spí, hloupí lidi, který se mu na výsluní smáli, měnili svou barvu za každýho počasí, kabát větru ukradli, pyšně k nebi vykračují.

R.

3. Tak to táhnem po svejch krajem rybníků, od souvrati podél trati jako hejna ptáků, v očích modrý slunce, v patách tisíc patníků, bílou mlhu před sebou z lokálek a rychlovlaků.

R.

Co jsem měl dnes k obědu

Suchý, Šlitr

E A7 E A7

1. Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu, E A7 D7

Představte si, představte si, co jsem měl dnes k obědu, G A7 D7 G

Knedlíky se zelím, se zelím kyselým, H7 E C# F# H7 E

To koukáte, to koukáte, co jsem měl dnes k obědu.

- **2.** Představte ... pak jsem jed u stolu kdo ví co v rosolu.
- **3.** Představte ... kapustu vařenou jedli jsme ji s Mařenou.
- **4.** Představte ... sám jsem si za pecí zadělal telecí.
- **5.** Představte ... škubánky maštěný baštil jsem jak praštěný.
- 6. Představte ... uzený na hráchu, střílel jsem ho na bráchu, jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně, buchtičky se šódó, zapíjel jsem je vodó, borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle, pirožky, blinčiky, kartofěly, svinčiky, co je moc, to je moc, syrečky from Holomóc, na chlebě romadúr od madam de Pompadour, špenátovou konzervu, teďka všechno rozervu, vařené bravčové, sežrali ho bačové, žincica z Levoče, zná ji každý Jihočech, koprovou vode dna dala tetka hodná, kuní ocas na špeku, přinesli mě od Fleků, kuřata smažený, ale už bez Mařeny.

To koukáte ...

Hejno vran

Wabi Ryvola

FBF

F B

Když nad pasekou vzlétne hejno vran,
 Bmi

hejno vran, hejno vran,

B H C7

je léta pel už dávno vyprodán,

F

podzim se hlásí chladem jasných rán,

B H C7

v tom ránu prochází se sám a sám,

F B F

kdo městu dávno sbohem dal.

F A7

R. A tak se touláš trávou spálenou,

Dmi

nevíš, jak rozloučit se s létem,

H C7

díváš se na krajinu vzdálenou,

C7 F B F

kterés' dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran, hejno vran, hejno vran, a bílých hvězd je všude oceán, přece si nepostavíš pod ně stan, budeš spát pod širákem, jak tě znám, i když už podzim přichází.

R.

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

Ami C

1. Ten kdo nezná hukot vody lopatkama vířený

G Ami

jako já, jako já

G

Kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený

Ami G AmiG

Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho

2. Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel, málo zná, málo zná Ten kdo neměl tělo ztuhlý až se nočním chladem chvěl Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho

F Ami

R. Ahoj, páru tam hoď, (hoď, hoď)

Ami

ať do pekla se dříve dohrabem

G AmiG Ami

Jo ho ho, jo ho ho

- 3. Ten kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků, jako já, jako já Ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho
- 4. Ten kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná Kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho R.
- 5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad, jako já, jako já Kdo chce celý noci čuchat pekelnýho ohně smrad, Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho,

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk, kdo je sám, jako já Kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk Ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho

R. (na konci A)

Jarní tání

Nedvědi

Hmi

Hmi Emi D

1. Když první tání cesty sněhu zkříží

G Emi F# Hmi a nad ledem se voda objeví,

Hmi Emi D

voňavá zem se sněhem tiše plíží,

G Emi F# Hmi tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

i D

R. Přišel čas slunce, zrození a tratí,

D F#

na kterejch potkáš kluky ze všech stran,

Hmi Emi

[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,

G F# Hmi

oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

 Kdo ví, jak voní země, když se budí, pocit má vždy, jak zrodil by se sám, jaro je lék na řeči, co nás nudí, na lidi, co chtěj' zkazit život nám.

R.

3. Zmrznout by měla, kéž by se to stalo, srdce těch pánů, co je jim vše fuk, pak bych měl naději, že i příští jaro bude má země zdravá jako buk.

G F# H

R. + oživne kemp, jaro, vítej k nám...

Když náš táta hrál

Greenhorns

D

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

i [

scházeli se farmáři tam u nás v přízemí, mezi nima můj táta u piva sedával

A7 D

a tu svoji nejmilejší hrál.

Výčep

D G D

Kvý kvý kvý - kvý kvý kvý - kvý čepu

A7 D

najdu cestu třeba poslepu.

D G D

Kvý kvý kvý - kvý kvý kvý - kvý čepu

A7 D

najdu cestu poslepu.

2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět, už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět, kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát, tak zase slyšet svýho tátu hrát.

JZD

D G

Ona je nejkrásnější z celýho JZD

A7 D

to říkají všichni sousedé.

D G

Ona je nejkrásnější z celýho JZD

A7 D

to říkají sousedé.

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem, když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem, a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál, když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

Od lodi k lodi

G D Halí hola hej, od lodi k lodi
G D A7
od fabriky k fabrice jatatata ratatata!
D G
S dělníky ruku v ruce, prapory revoluce
A7 D
po celé zemi rozvinem.

4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí, když je noc a měsíc, potom zdá se mi, jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát, zase jeho píseň slyšel hrát.

Marnivá sestřenice

Suchý, Šlitr

C G7

1. Měla vlasy samou loknu, jé-je-jé,

 $\boldsymbol{\mathsf{C}}$

ráno přistoupila k oknu, jé-je-jé,

C7 F Fmi

vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,

C A7 D7G7C

a na nic víc nemyslela, jé-jé-jé.

- 2. Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé, že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-jé, nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem, nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.
- 3. Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé, tím pádem je konec krásy, jé-je-jé, když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu, nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.
- 4. O vlasy už nestará se, jé-je-jé, a diví se světa kráse, jé-je-jé, vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci, a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

správně by se mělo každou sloku posouvat o půlton nahoru

Mávej Wabi Daněk Capo 1 D D7 R. Mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen, G D nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celej den. A7 G D G D Tak jen si mávej, mávej, mávej a dávej sbohem. G 1. Jó, nemáš, holka, páru, jakej pocit mám,

Jó, nemáš, holka, páru, jakej pocit mám, D
 když prásknu do kočáru a rukou zamávám A7
 a cesta už mě zdraví a říká mi "těpic", D
 A7 D
 tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc. R.

2. Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl a na jazyku noty a pod pažema sůl a cesta, která mluví a říká: jenom pluj, a žlutý pero žlůví, jó, to je život můj. *R*.

Nebe na zemi

Werich, Voskovec, Ježek

G Emi

Na Nirvánu na Olymp na nebe nevěřím

D7

když někdo svět pomlouvá

G A7 D7

vždycky láteřím.

G Emi

Nestojím o nekonečno s hvězdami všemi

H F#7

stačí mi pár krásných let

H B H D7

někde na zemi.

D+ G D+ G

Když já vám povídám

D+ G D+ G

že je nebe na zemi

A7

pravdu mám věřte mi.

Ami D Ami D

Za život život dám

Ami D AmiD

i když nerad umí rám

D+ Emi D+ Emi

nejsem sám G Emi věřte mi. G Emi

G7

Pro toho kdo chce žít

C G+ C

je na světě plno krás

E7

a z těch krás nebe mít

A7 C

záleží jenom na vás.

D+ G D+ G

Jen na vás věřte mi
D+ G E7

záleží kdy přijde čas
A7 D7 G

/: kdy pro nás začne nebe na zemi. :/
možno přejít zpět na *Pro toho kdo chce žít...*

Akordy

D+ xxx332 **G+** xxx443

Opijem se

Brutus

A D E

R. Opijem se opijem se opijem se

A D I

Opijem se opijem se

A (

1. Opijeme tebe opijeme mě

D F G

Opijeme VB a vznesem se ze země

A C

Život je jak klubko motám se jak niť

D

Ne ne ne ne ne ne ne ne

E

Nemá cenu hledat konec

F#

Zítra všecko začne znova

R.

2. Jsem jako pára nad hrncem v němž se vaří grog To co vypijem za tejden to jinde pijou rok Svět pohltí moře zmizí Evropa Ne ne ne ne ne ne ne Nezajímá nás uhlí ropa Po nás nastane potopa

R.

3. Porušíme pečeť na hrdle flašky Porušíme zákon porušíme vyhlášky Na plnicí lince jedou na doraz Ne ne ne ne ne ne ne ne Nepřestanem ani chvíli Vždyť by bez nás nesplnili

R.

Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

Capo 3

G C G C

Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
 G Hmi Ami D

málokdy si nechám něco zdát,

C G Emi C doma nemám stání už od jarního tání,

F G cítím, že se blíží listopad.

G F#F C G

R. Listopadový písně od léta už slýchám,

Ami G

vítr ledový C přinesl je k nám,

C

tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám,

Ami

listopadový **C** písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí, k zemi padá zlatý vodopád, pod nohama cinká to poztrácené listí, vím, že právě zpívá listopad.

R.

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská, co mě nutí do zpěvu se dát, tak si chvíli zpívám a potom radši pískám píseň, co mě učil listopad.

R.

Polední Jumbo Jet

Ryvolové

A E C#mi F# H7 E H7

E A E

1. Když se židle v baru na stůl dávají

H7 E H7

Nechoď ještě pryč, máš času dost.

E A I

A neříkej že mužský šátkem mávají

H7 E

To oni dělaj ptákům pro radost.

A H7 E

Že křížej cesty burácivejch korábů

A F# H7

Co dotýkaj se kumulů a řas.

E A E

Klovaj do hermetickejch oken nomádů

17 E

Co na nás obyčejný nemaj čas

H7 E

R. Poslouchej už Boeing hřmí Jambo Jet polední

G# C#mi

Odlítá právě včas, pedály nadoraz

A F C#

Tak rozběhni se s ním po pátý runwayi

F# H7 E H7

A zamávej mi já ti draka vzal.

2. Hledám tě po ulicích a nádvořích, zkouším s tebou slepou bábu hrát. Po venkovskejch zaplivanejch nádražích maluju tvůj portrét po stěnách. Snad vůně horních vrstev atmosféry ti důlky ve Tvých tvářích prohloubí. Zabal se do svý moskytiéry a já jdu na pivo do podloubí

A E C#mi F# H7 E H7

R.

Rovnou

Greenhorns

D7 1. Tak už jsem ti teda fouk' prsten si dej za klobouk, nechci tě znát a neměl jsem tě rád, **A7** to ti říkám rovnou. **D7 R.** Rovnou, jo, tady rovnou rovnou, jo, tady rovnou prostě tě pic a nehledej mě víc, to ti říkám rovnou. **G7** 2. Z Kentucky do Tennesee přes hory a přes lesy, z potoků vodou já smejvám stopu svou, to ti říkám rovnou **R.** Rovnou, jo, tady rovnou rovnou, jo, tady rovnou prostě tě pic a nehledej mě víc, to ti říkám rovnou.

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Ami Emi **H7** Emi R2. La la-la-la la-la la, la la-la-la la, la la-la-la la-la la lá, Ami Emi **H7** Emi La la-la-la la-la la, la la-la-la la, la la-la-la la-la la lá, Emi 1. Nebe je modrý a zlatý, Emi bílá je sluneční záře, horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře. **H7** Vím, co se bude dít, Emi býk už se v ohradě vzpíná, **H7** kdo chce, ten může jít, Emi E7 já si dám sklenici vína. **Ami** Emi R1. Žízeň je veliká, život mi utíká, **H7** Emi E7 nechte mě příjemně snít. Ami **Emi** Ve stínu pod fíky poslouchat slavíky, **H7** Emi_{E7}

zpívat si s nima a pít.

Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla. Oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla. Dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína, někdo má pletky rád, já radši sklenici vína.

R1.

3. Nebe je modrý a zlatý, Ženy krásný a cudný, Mantily, sváteční šaty, Oči jako dvě studny. Zmoudřel jsem stranou od lidí, Jsem jak ta zahrada stinná. Kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R1.

R2.

Slepic pírka

Mig 21

F#mi I

1. Vyplašený zajíc běhal po polích,

F F A

pak nalezl smrt v pažích tetovaných.

F#mi D

Kočovali ulicí i náměstím,

F E

asi za štěstím,

A

či neštěstím.

F#mi

R. Bulharku Jarku, tatarku z párku,

D

motorku z korku, Maďarku, Norku,

Japonku, Polku, Mongolku z vdolku,

Δ

uzenou rolku, zelenou jolku.

F#mi

Jenom ne tuhle cikánskou holku,

D

jenom ne tuhle cikánskou holku,

F I

jenom ne tuhle cikánskou holku,

A
tu ne! ne!

F#mi D

Ne ne ne ne ne ne ne ne neměl jsem,

F E A
tu cikánskou holku potkat za lesem,

F#mi D
ukradených slepic pírka zdvihá dým,

F E A
potom stoupá k nebi a já stoupám s ním.

2. Já sem tvoje holka, já tě mám ráda, napsala mi v noci nožem na záda!
Rozevřela se a já se topil v ní, jenomže ne první ani poslední

Svítá

Werich, Voskovec, Ježek

D C#7Bmi

1. Do srdce se ti dí vám,

D **H7**

když pod oknem ti zpívám,

E7 D H7 Emi7A7

každou noc stejná slova, zno va,

D A7 D C#7Bmi

svou serenádu, svou serenádu zpí vám,

D H7

marně se k oknu dívám,

E7 D Hmi

než zazpívám ji jednou,

E7 Emi7Emi E7

hvězdy zblednou.

D Hmi Gmi D HmiE7

2. Svítá, Emi probuď se už svítá

37 A7

zažeň chladný sen, bude horký den,

D

je čas procitnout.

AdimEmiB7D HmiEmi

Nad le- sy svítá,

Gmi D HmiE7

hvězdy blednout, sví-tá,

7 A7

otevř' na můj hlas, nastává už čas,

D G7D

chcešli uprchnout se mnou.

F (

3. Chvíli, ještě malou chvíli,

Dmi

a bude den bílý,

A AdimEmi B7

bude konec do-bro- druž-ství.

D Hmi Gmi D HmiE7

Svítá, Emi probuď se už svítá

B7 A7

každý příští den bude jako sen,

D G7D B7

chcešli uprchnout se mnou.

Akordy

A7/5+ x02021

Edim x12020

Adim x01212

To ta Heľpa

lidová píseň

Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
1. To ta Helpa, to ta Helpa, to je pekné mesto Dmi G Dmi A7 Dmi a v tej Helpe, a v tej Helpe švarných chlapcov je sto.
B C7 F C F A7
[: Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vóli, Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi len za jednym, len za jednym srdiečko ma boli. :]

Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
Za Janíčkom, za Palíčkom krok by něspravila,
Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
za Ďuríčkom, za Mišíčkom Dunaj preskočila.
B C7 F C F A7
[: Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé pole,
Dmi G Dmi G Dmi A7 Dmi
len za jedním, len za jedním, počešenie moje. :]

Už to nenapravím

Jaroslav Lenk - Samson

Capo 3

Ami DFEAmiE

R. Vap tap tap...

Ami D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F E E7

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,

Ami D

v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

F E E7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

A A7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Dmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G E

zadní otevřená, zadní otevřená,

Δ Δ7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Dmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

G E

že jsi unavená, ze mě unavená.

R.

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho, může za to vinný sklep, že člověk často sleví, já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou, já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím. Pak jedenáctá bila a už to bylo passé, já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase, láska nerezaví, láska nerezaví, ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý, byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý, už to nenapravím, už to nenapravím.

R.

Včelín

Čechomor

Ami G Ami G

1. /: Sousedovic Věra má jako žádná jiná
Ami G Ami Emi Ami
Viděl jsem ji včera máchat dole u včelína :/

Ami C

- R. /: Dóle dole dole, dole dole dóle
 G Ami
 Hej dole dole dole, dole u včelína :/
- /: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat Nic ti nepomůže spát - skočím třeba do sna :/
 R.
- /: Ať v poledne radost má, slunko hezky hřeje Když se na mě podívá, dám jí co si přeje :/

 R.
- /: Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi Ať přikázat vašim dá, aby mi tě dali :/
 R.

Za svou pravdou stát

Spirituál kvintet

Capo 2
Ami E Ami

Ami G Ami

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,

Dmi Ami E Ami

jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

Ami E E7 Ami

- R1. [:Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát :]
- **2.** Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl, už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl
- R2. [:Že máš za svou pravdou stát,že máš za svou pravdou stát:]
- 3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad', už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
- **R3.** [:Takhle za svou pravdou stát,takhle za svou pravdou stát:]
- **4.** Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas, tvůj sok poslušně neuhnul a ty mu zlámeš vaz!
- R4. [:Neměl za svou pravdou stát, neměl za svou pravdou stát:]
- 5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
- **6.** Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš, jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš *R1*.